

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

ceptionem: non enim ego temporis mei iacturam
 ocere volo, sicut tu facis, moriens quotidie sine
 illa, aut parua spe fructus. Deus te alliciat tra-
 ctatque, vt potest. Amen. Has scribo quartanæ Pa-
 ximum expectans, vt tibi persuadeas me tui
 non esse oblitum.

SATIS se prodit Sancti huius viri charitas, si-
 quidem humor ille Quartanæ Febris qui vel dum
 incipit se mouere, adeo solet cor affligere non tã-
 u potuit, vt ipse ouis perditæ curã deponeret; sed
 arrepto calamo sententias adeo efficaces scripse-
 rit, ad eam Christi Domini gregi restituendam;
 morbi enim non faciunt huiusmodi viros, negli-
 gentes, sed compatientes, nam etiam proprij cor-
 poris comoditatem deponunt, & calcant, prepter
 spirituale proximi bonum, vt supra est dictum.

§. II.

ALTERI cuidam Dominae valde Nobili *Salmatica*
 (quæ à tenera ætate mundo renunciã am- *Aug. 174.*
 plexa fuerat Institutum Monialium Carmelitarũ *D. Casilda.*
 Discalceatarum) scripsit, docens viam & ratio-
 nem fructum capiendi, multumque proficiendi in
 eo litatu.

CVM sæculum deserueris; abieceris procul-
 dubio affectus eius, ac desideria, amoremque eius ti-
 rorum, ac honorum; & conuerteris ad eos, qui
 sunt in domo Dei, tanquam eius iam domestica,
 qui splendidiore sunt, ac iucundiores illis. Quã-
 obrem nec *nobilem*, nec *magnam* cõpellabo, si qui-
 de studes parua esse in oculis tuis; nec *Reuerentiã*.
 quia, si apertos illos habes: aduerteres, contemptum
 potius

„ potius tibi deberi: sed *Fœlicem* dicam, quæ talis
 „ existens, gratiam inuenis in oculis Dei altissi-
 „ mi, qui te ad tuas delicias, dulceq; solatium elegit
 „ tanto oblato fauore, vt non possis de eo dubitare;
 „ educēs te à sæculi strepitu, & occupationibus, que
 „ te diuisissent, & à dulcissima cū eo familiaritate
 „ separassent, ne posses ea continuò gaudere: idq;
 „ adeo in conspectu totius mundi, vt plenus ille sit
 „ testibus excelsi huius beneficij. Superest igitur, vt
 „ cum sis à multis occupationibus expedita, causam
 „ & finem eius benè intelligas; desq;ue operam, ne
 „ gratia hæc in anima tua sit otiosa. Quod si quaras,
 „ in quo debeas maximè eminere? dico: in te valde,
 „ valde, valde humiliando. Ne existimes, te aliquid
 „ proficere: nisi te omnium minimam reputes: nihil
 „ enim honorabilius est in creatura, Christum D. N.
 „ agnoscente; quàm quòd eidem sit in re aliqua si-
 „ milis. Et vix aliam inuenies, in qua magis ille sibi
 „ complacere; aut magis referat remanentes
 „ præcedentis amplitudinis tuæ odores; aut
 „ magis nunc tibi expediat, quàm hæc: ideo-
 „ que Christus D. N. qui, quia Deus est, no-
 „ stram nouit imbecillitatem, viasq; nostræ per-
 „ ditionis, & aptissima eius remedia valde serio (vt
 „ S. August. aduertit) commendauit, vt disceremus
 „ ab ipso, quòd *humilis esset corde*. Humilitas in ver-
 „ bis ac cæremonijs seu moribus, quibus mundus de-
 „ cipitur, facillè obtinetur: at cordis, quæ Deo pla-
 „ cet, tardius & magna adhibita cura. Cum igitur
 „ Religionem sis ingressa, vt studeas illi placere:
 „ certò tibi persuadeas, tunc te maxime placitu-
 „ ram, cū omni tuo conatu contenderis precio-
 „ sam hanc margaritam comparare: nec ego de-
 „ sistam

istam te iuare, donec illam obtineas. Non
 plura cum sermonem de Creatore habenti, graue
 de creaturis loqui. Hæc prudens hic vir scri-
 psit, bene conscius, quod nobiles, & illustres hu-
 ius mundi, cum statum religiosum amplectuntur,
 nisi singularis excellentiæ cupiditatem frenent,
 non possint in statu perfectionis, quam profiten-
 tur, proficere, cuius fundamentum est cordis hu-
 militas. Sed quoniam etiam ij, qui orationi in-
 cumbunt, facile hæsitant ob ariditates, & distra-
 ctiones, & ob nimias solatiorum anxietates, hanc
 illorum nimietatem, magna cum prudentia cor-
 rexit scribens ad grauem quendam Religiosum
 in hunc modum. Pax Dei, quæ omnem exsupe-
 rat sensum, sit cum V. R. quæ pondus est & tran-
 quillitas, quam Deus ventis imponit exurgenti-
 bus in Iustus, descendentes cum Christo in
 mare; & nunc, etiam in tuo corde agitantur;
 sed non te deseret idem Dominus, qui fecit pon-
 dus ventis. Non vellem videre te profectus tui,
 & spiritualium internorum sensuum aded cupi-
 dum, vt ex eorum desiderio turbari te patiaris;
 pacisquæ & internæ quietis iacturam facias; scri-
 ptum est enim: depone concupiscentiam, & in-
 uenies requiem. Pone finem desiderijs, nisi velis
 torqueri. Quod nisi feceris, ipsamet desideria,
 tui erunt carnifices; & instrumenta, quibus Dæ-
 mon plures tibi adferet turbationes & molestias,
 quam sint in aëre atomi: Renunciasti sæculo? de-
 sere omnino: Abiecisti res temporales? abijce
 & earum cupiditatem: ingressus es militiam
 Christi? ad conflictum, & pugnam te præpara: &
 a proposito tibi gaudio, sustine crucem, confusione

Salmanti-
 ca 28. Ian.
 1574. Ad
 P. F. Ioan-
 nem Ca-
 strium,
 Ordinis S.
 Augusti-
 ni, Eldanæ
 manenti.

C 6

contem-

a He. 12. 2

„ *contempta*. Cupis proficere, tuæque Orationi be-
 „ nè attendere, ut placeas Deo? permittas, te ab eo
 „ gubernari: & incipias amorem, quem erga illum
 „ habes, in eo ostendere, quod sis contentus & pa-
 „ catus, quocumque modo & via voluerit ille te du-
 „ cere; & cum eo quod ille dare voluerit, modicum
 „ aut multum, aut nihil. Et crede certò, te magis illi
 „ placiturum, si gaudeas & tranquillus sis cum tua
 „ paupertate, quam diu ille te non eduxerit ex ea;
 „ quam si obtineres imaginariam tuam celsitatem,
 „ Satis hæcenus eo modo seruiisti Deo, qui tibi
 „ placuit: incipias iam eidem vel vnico die seruire,
 „ quomodo ipse cupit. Estne aliquis, qui velit mihi
 „ grauitò seruire? dicit libellus, qui inscribitur Cò-
 „ temptus Mundi: & ipse Deus per Malachiam, cum
 „ quodam sensu, quòd hunc defectum in suis dome-
 „ sticis animaduerteret, dixit: *b quis est in vobis, qui*
 „ *claudat ostia, & incendat altare meum gratuitò?* ne
 „ internam morum reformationem negligas; nec
 „ Magistrum ipsam internum, qui sensim ingerit,
 „ quid sequendum, quid fugiendum, & quid etiam
 „ tolerandum sit. Obedias exactè; esto vniuersim
 „ abnegationis propriæ voluntatis amator: com-
 „ mittas verò ipsi Deo proprium tuum profectum,
 „ vt pro libitu suo internum tibi sensum aut mitrat,
 „ aut subtrahat: hoc enim solo nunc opus habes:
 „ nec verearis, præsentis defectus non spontaneos,
 „ fore impedimento: siquidem præteriti, cum essent
 „ maiores, non impediuerunt, quò minus ad bo-
 „ num, quòd nunc habes, perducereris.
 „ **A L T E R V M** verò illud quòd te reddit in-
 „ quietum, dico esse manifestam hostis tentatio-
 „ nem: quòd cupias mutare locum, quem habes
 „ ab O-

„ *Malach.*
 „ 30.

b Obedientia tibi assignatum: donec ab ea-
 lem alius constituatur. Reuoces tibi in memo-
 riam, quid Angelus dixerit S. Ioseph, cum Dei
 nomine iuberet, eum c *accipere puerum & ma-* c *Matth.*
rem eius, & fugere in Aegyptum: addidit enim; 13.
Esto ibi vsque dum dicam tibi: quod ille exactè
 prestiterit, manens ibi donec idem Angelus ius-
 sit redire in terram Israël. Esto ergo quietus; &
 solatium tuum habeas cum Iesu & Maria, qui-
 bus nec tu es melior, neque Eldanenses sunt pe-
 iores Aegyptijs. Et adhuc apertius se prodit ten-
 tationis inordinatio, quam ostendit labor discur-
 rendi per pagos, per vicos, & Castella, cui Exer-
 citio Christus Dominus noster dedit initium.
 Ne existimes parui tibi constiturum fructum ani-
 marum, qui constitit Christo proprium sangui-
 nem: nec potes maius aliquid prestare, quam
 quod tibi ipsi moriaris: nam grano mortuo pro-
 mittitur mediocris aut multus fructus. Et ideò,
 qui profitemur seruire Christo, exiguum, aut nul-
 lum ex laboribus nostris fructum percipimus,
 quia nec mundo, nec nobis ipsis mortui su-
 mus.

HAE C P. Balthassar valde oportune scripsit
 proijs, qui & orationi, & iuuandis animabus
 se tradunt: paucis enim verbis docet eos præci-
 pua puncta, ad proficiendum in vtroque ca-
 pite.

ALIAS quoque literas dedit valde spiri-
 tuales ad quendam Societatis Patrem, conque-
 rentem de ariditate, & varietate cogitatio-
 num, quibus in Oratione impediabatur. sic autem
 dicit.

Metina. 21. „ NESCIO cur de ariditate conqueraris, quare
Iulij 1567. „ non ostendis in tuis verbis, sed fertilitatem & fec-
ad P. Ioa. „ cunditatem magnam: quam si Dominus noster
Secium. „ abscondit, non tamen eam subtrahit; sed occasio-
 „ nem & periculum eam amittendi. Ad puncta po-
 „ tuiffem non respondere, cum apud te habeas tuum
 „ Moysen, cui Dominus noster tam multa loqui-
 „ tur, & quidem non belli aut pugnae, sed pacis, sibi
 „ & multis alijs, quasi vni illorum, de quibus Da-
 „ uid: *Suscipiant montes pacem populo*. Sit benedi-
 „ ctus, qui aded te dicit. Sed quoniam id cupis di-
 „ cam pro tuo solatio, quod mihi occurrit, etiam si
 „ eo non opus habeas.

„ AD primum, quod est maximè molestum, pu-
 „ gniam scilicet variarum cogitationum, dico: in-
 „ ternam amaritudinem ex eis provenientem, oriri
 „ posse ex parua cum voluntate Dei confirmitate, à
 „ cuius manu, & pugna, & pax debent patienter, &
 „ cum gratiarum actione suscipi: & vbi amor cru-
 „ cis locum habet, libentiùs pugna accipitur. Con-
 „ feret etiam quod Parisiensis Doctor dixit: facien-
 „ tem in hac pugna, quod debet, maius habere me-
 „ ritum; quam si iuxta suum palatum se cum Deo
 „ oblectaret. Accipias pro Excitatorio, & stimulo
 „ conuertendi te ad diuinam Maiestatem id ipsum,
 „ quod nos inuadit, & conatur ab eo separare; cum
 „ quibusdam amorosis & dulcibus querelis dicens:
 „ *Cur obliuisceris inopia nostra, & tribulationis no-*
d Psal. 43. „ *strae? & vsq. quo Domine obliuisceris me in finem,*
24. „ *vsque quo auertis faciem tuam à me? quàm diu po-*
Psal. 12.1. „ *nam consilia in anima mea dolorem in corde meo per-*
 „ *diem?* Memineris, deprauatam nostram naturam
 „ multis occasionibus & stimulis indigere, quibus
 impel-

mpellatur ad conuersionem ad Deum suum; & ce
 enerrimorum viscerum diuine Maieftatis, quibus ce
 illos mittit, aut permittit, vt nos ad suas portas ce
 contineat, multiplicans huiusmodi pulsus & cla ce
 mores non in anno semel, aut in mense, aut in die; ce
 sed omnibus vitæ momentis. quod si hoc exerciti ce
 am progrediatur, vt oportet: ambulabis in præ ce
 sentia Domini, quem desideras, licet non tuo mo ce
 lo, sed ipsius Domini: quod si ipse Dominus, non ce
 terò tuum solatium in causa est, vt eius diuinam ce
 præsentiam optes: quidquid ipse constituerit boni ce
 consules, & optimum reputabis. Hæc ipsa præ ce
 sentia adiuuabitur, si non neglexeris, quo ad fieri ce
 poterit, aliquid eorum, quæ præscripserit Obedi ce
 entia; nec te mortificare prætermiseris: neque e ce
 nim absque aliquo horrore crucem aspiciamus, nisi ce
 propter ipsum Deum: & quoniam sensum & do ce
 lorem, quem illa adfert, nulla re alia melius tem ce
 peratur, quàm eiusdem memoriâ: si studium te ce
 mortificandi esset continuum, ipsemet amor pro ce
 prius ad hanc memoriâ extimulabit, tanquam ce
 vulæris remedium, quod mortificatio in tua ani ce
 ma efficiet. Et pro animabus dolatione & expoli ce
 tione indigentibus, optimus modus, meo iudicio, ce
 est, ambulare in præsentia Dei: .acquiritur enim ce
 sine magna difficultate, ita vt etiam rudiores in ce
 telligere illud possint: id quod curandum nobis ce
 est in omnibus virtutis exercitijs, vt factibilia esse ce
 ostendantur: eius verò fructum copiosum experie ce
 tur breui anima, quæ modo illo vteretur, quod totū ce
 intelligo, nisi Dominus noster peculiare alios ce
 modos maioris emolumenti tibi ostenderit: tunc ce
 enim audiens eius vocem, non deberes cor tuum ce
 obdu-

obdurare. Sed quādiu De^o humanis industrijs dat
 locū, bonū consiliū est illas arripere, quæ maiori
 celeritate ipsa ligna, cortices, & radices, disturbāt
 quæ quisq; in se sentit. Et sic respōsum est ad vrū-
 que punctū insinuatū: pro Oratione q̄ cupis, vide-
 ris benè tetigisse punctū, vt sc. importunè inles a-
 pud Dominū, vt eā doceat; & nisi destiteris, ex tē-
 pore obtinebis, q̄ optas: est enim donū Dei, quod
 humilibus datur. §. III.

SED quoniā aliqui, dū humilitatē sectātur, in-
 cidunt in pusillanimitatem, subiiciā hic aliā
 Epistolā ad aliū P. Societatis, qui ad ipsum P. Bal-
 thassarē scripserat, se valde abiectō esse animo ob
 suos proprios defectus: quorū causa existimabat
 Deū procul à se recedere: quāuis subiecit, se non
 posse sibi persuadere, q̄ se Deus tā diu subtraheret,
 anxie ipsum quærenti: quod eū non amaret; sed vt
 sic ille imbecillitatē suā agnosceret; aut vt eius fi-
 delitas verè probaretur. Ex quibus vltimis verbis
 occasione accepit P. Balthas. ad hæc illi scribēda.

*Salman-
 tice. 8
 Apr. 1576*

O quàm fuerunt mihi grata dulciaq; illa verba,
 cū omni sua deductione! Cū illud audiui, intra
 me ipsū dicebā: adhuc qui hoc habet, solatiū ha-
 bet; & qui talē gloriā dat Deo, solidū quid habet in
 eo, q̄ offert. Apud me certū est, Deū esse recū, & eō
 placere sibi in tuis obsequijs; & cum ijs omnibus,
 qui veteri vita deposita, nouam amplectuntur, quę
 est secundū diuini spiritus veritatē, eo modo quo
 possunt; etiamsi mille imbecillitates, & plures er-
 rores, quàm sint capilli, admisceantur: Verum est
 quidē, non oēs hoc agnoscere: ideoq; aliud est, il-
 lud sentire; aliud, habere: distantq; hæc à se inui-
 cem, sicut Cœlū à terra, De duobus illis discipulis
 iā lapsis in die Resurrectionis eun tibus, in Emaus ali-